

Hebreeën 12

I Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die voor ons ligt.

De schrijver van de Hebr. brief schets ons een arena met een wedloop voor de ogen. Wij bevinden ons in de arena en deze geloofshelden bevinden zich in de hemelse gewesten ver weg van ons.

Zij vuren ons als het ware aan op de tribunes rondom deze arena – door hetgeen wij van hen gelezen hebben in het vorige hoofdstuk - om met volharding de wedloop te lopen.

Een wolk van getuigen rondom ons. Denk aan Jozef, een jongeman van vlees en bloed als wij, die tegen de vrouw van Potifar, die dag aan dag hem trachtte te verleiden, sprak:

Hoe zou ik dan dit grote kwaad doen en zondigen tegen God.¹

En een jongeman als Daniël, die zich voornam om zich niet te verontreinigen met de koninklijke spijs of met de wijn die de koning placht te drinken.²

En de vrienden van Daniël die met risico voor hun leven weigerden te knielen voor het beeld van Nebukadnezar.

En dan een vrouw als Esther, die een groot risico nam om ongevraagd bij de koning te verschijnen om uiteindelijk zijn gunst voor haar volk af te smeken.

Tot de wolk van getuigen behoort ook Elia die als enige profeet des Heren tegenover 450 profeten van Baäl en 400 profeten van Asjera stond op de berg Karmel om het afgedwaalde volk terug te laten keren tot God.

---

¹ Genesis 39:9

² Daniël 1:8

Ook deze geloofsgetuigen waren slechts mensen zoals wij en hun aardse levensloop is tot een goed einde gekomen.

Nu zijn wij aan de beurt en Hebr. 12 begint met een krachtig: *Daarom dan ...laten ook wij ..*

En bij zo'n wedloop dienen we af te leggen alle last (die immers niet past bij het lopen van een wedloop), én de zonde, die ons zo licht in de weg staat.

Er kunnen zaken of dingen zijn, die men geen zonde kan noemen maar wel een last kunnen zijn, doordat zij bijvoorbeeld onnodig veel tijd roven, die wij anders nuttiger zouden kunnen besteden.

Niet alleen alle last zullen wij afleggen om soepel, behendig en vrij de wedloop te kunnen lopen, maar ook alles, waarvan wij weten dat het zonde is.

We zullen al deze ballast – zoals vers 1 het noemt - afleggen. Je

legt het af en loopt verder met minder ballast. Hoe heerlijk om geestelijk gesproken kilo's af te vallen in gewicht.

Vooraf zusters vinden het heerlijk om kilo's of pondjes af te vallen en daarover te praten maar deze gewichtsvermindering op geestelijk gebied is des te belangrijker en heerlijker.

De zonde is als een kledingstuk dat de lopers hindert en dus dient te worden afgelegd. Omdat het woord ons oproept hiertoe, kunnen wij het doen.

Het gaat erom niet achterom te kijken maar eerst alle onnodige ballast af te leggen en dan verder om met volharding de wedloop te lopen die voor ons ligt.

2a Laat ons oog daarbij alleen gericht zijn op Jezus.

Nadat de lopers eerst gehoord hebben in hoofdstuk 11 over de geloofsgetuigen, richten zij zich nu geheel op het grote voorbeeld: Jezus.

2b De leidsman en voleinder des geloofs, die, om de vreugde, welke voor Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods.

Hier in Hebr. 12:2 wordt Jezus de Leidsman en Voleinder des geloofs genoemd. Ons hemelse Voorbeeld, onze grote Coach, wil ons van begin tot het einde leiden en steunen en trainen in deze wedstrijd.

Hij heeft het kruis op zich genomen... niet alleen toen Hij de weg naar Golgotha ging maar Hij droeg het kruis al elke dag daarvoor want Hij zegt immers in Luc. 9:23

Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij.

Hij nam, om de vreugde die voor Hem lag, het kruis op, en die vreugde was *niet alleen* dat Hij op de troon bij de Vader zou

zitten maar die vreugde was ook, zoals in Hebr. 2:10 staat - dat Hij vele zonen tot heerlijkheid wil leiden, namelijk dat zij vol worden van de vrucht van de Geest en zó op Hem lijken.

Hij zag zijn bruid, die deel krijgt aan Zijn natuur, al in alle eeuwigheden bij Zich.

Zoals een jongeman zich verblijdt over zijn verloofde, die hij straks zal gaan huwen, zo zag ook Jezus al zijn stralende bruid en Hij nam – om de vreugde die voor Hem lag – het kruis op zich.

De schande niet achtende ... nee, die woog niet op tegen de heerlijkheid die kwam ... en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods en dat is de ereplaats bij de Vader. Daar zit onze Here Jezus Christus!

3 Vestigt uw aandacht dan op Hem, die zulk een tegenspraak van de zondaren tegen Zich heeft verdragen, opdat gij niet door matheid van ziel verslapt.

Jezus heeft veel tegenspraak ondervonden van zondaren, vooral van godsdienstige zondaren zoals de Farizeeërs maar Hij heeft die tegenspraak – zulk een tegenspraak – tegen zich verdragen.

Op Hem zullen wij onze aandacht vestigen, ook als wij tegenspraak ondervinden. Juist door onze aandacht op Hem te vestigen, verslappen wij niet.

4 Gij hebt nog niet ten bloede toe weerstand geboden in uw worsteling tegen de zonde,

Weer wordt Jezus als voorbeeld genoemd. Ook Hij moest waken en bidden toen Hij op aarde was. En door die gemeenschap met Zijn Vader putte Hij nieuwe kracht.

In Gethsemané verscheen Hem een engel uit de hemel om Hem kracht te geven. Ook wij mogen kracht uit de hoge ontvangen in ons gebed.

Weerstand bieden: en dat kan met het schild des geloofs, waarmee wij alle brandende pijlen van de boze zullen kunnen doven.

5 En gij hebt de vermaning vergeten, die tot u als tot zonen spreekt: Mijn zoon, acht de tuchtiging des Heren niet gering, en verslap niet, als gij door Hem bestraft wordt,

6 Want wie Hij liefheeft, tuchtigt de Here, en Hij kastijdt iedere zoon, die Hij aanneemt.

Wij worden aangespoord om de vermaning niet te vergeten, dat de Here ons liefheeft, als Hij ons tuchtigt. Hij bestraft en tuchtigt ons, als wij iets verkeerd zeggen of doen, maar dat doet Hij om ons weer op de rechte weg te helpen.

7 Als tuchtiging hebt gij dit te dragen: God behandelt u als zonen. Want is er wel een zoon, die door zijn vader niet getuchtigd wordt?

Jezus is de Zoon van God en wij zijn door genade geadopteerde zonen van God. En een echte vader voedt zijn zonen niet slap maar met de nodige discipline op.

8 Blijft gij echter vrij van de tuchtiging, welke allen ondergaan hebben, dan zijt gij bastaards, en geen zonen.

Een bastaard is een buiten echtelijk kind. En hoewel van dezelfde vader werden deze bastaards vroeger gescheiden gehouden van de echte zonen. De echte zonen kregen een disciplinaire opvoeding.

9 Voorts, de tuchtiging van onze vaders naar het vlees hebben wij ondergaan en wij zagen tegen hen op; zullen wij ons dan niet nog veel meer onderwerpen aan de Vader der geesten, en leven?

Laten we ons dus onderwerpen aan de liefdevolle tuchtiging van onze hemelse Vader, en niet verslappen, als wij bestraft worden maar als een stuitbal

weer omhoog veren, de tucht aannemen en verder gaan.

10 Want zij hebben ons voor luttele dagen naar hun beste weten getuchtigd, maar Hij doet het tot ons nut, opdat wij deel verkrijgen aan zijn heiligheid.

Gods tuchtiging is tot ons nut, met als doel, dat wij deel krijgen aan zijn heiligheid. God wil ons zo graag deelgenoot maken van alle heerlijkheid die in Hem Zelf is, van zijn deugden, van zijn natuur.

Hij voedt ons op met discipline opdat wij deel zullen krijgen aan Zijn heiligheid en niet minder.

11 Want alle tucht schijnt op het ogenblik zelf geen vreugde, maar smart te brengen, doch later brengt zij hun, die erdoor geoefend zijn, een vreedzame vrucht, die bestaat in gerechtigheid.

Deze opvoeding komt soms bij ons pijnlijk over maar brengt later vruchten voort. Er staat

hier: " ... doch later brengt zij hun, die erdoor geoeffend zijn, een vreedzame vrucht, die bestaat in gerechtigheid."

Dus eerst oefening, en dan resultaat. Wat brengt het ons? Een vreedzame vrucht: Gods vrede en rust onder alle wisselende omstandigheden van het leven.

De Willibrord vertaling geeft dit vers als volgt weer:

Tucht is nooit prettig; op het moment zelf is er meer verdriet dan blijdschap, maar op de lange termijn levert ze voor degenen die zich door haar lieten vormen, de heilzame vrucht op van een heilig leven.

En nu haalt de schrijver van de Hebreeën brief een tekst aan uit Jesaja 35:3 waar staat: Sterkt de slappe handen en verstevigt de knikkende knieën.

12 Heft dan de slappe handen op en strekt de knikkende knieën.

Weg met de slapheid en strek de knieën tot een vaste gang.

13 En maakt een recht spoor met uw voeten, opdat hetgeen kreupel is niet uit het lid gerake, doch veeleer geneze.

Hier de aansporing om een recht spoor te maken met onze voeten; dat brengt innerlijke genezing en voorkomt erger.

14 Jaagt naar vrede met allen en naar de heiliging, zonder welke niemand de Here zal zien.

We worden hier aangespoord om twee belangrijke zaken na te jagen:

(1) vrede met allen ... en een ander schriftwoord zegt: houdt zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen.

(2) We zullen ook jagen naar de heiliging, zonder welke niemand de Here zal zien. We laten de Schrift spreken en staan voor wat zij zegt: zonder heiliging

zal niemand van ons de Here zien.

En niemand is niemand. Hier zien we hoe belangrijk het is om te jagen naar de heiliging.

De Willibrord vertaling zegt het ook duidelijk, namelijk zo:

Streeft naar vrede met alle mensen, en naar een heilig leven, want zonder dat zal niemand de Heer zien.

15 Ziet daarbij toe, dat niemand verachtere van de genade Gods, dat er geen bittere wortel opschiete en verwarring stichte, en daardoor zeer velen zouden besmet worden.

Dat geen bitterheid in ons hart zal ontstaan. Als dat wel het geval is, gaat men er over praten wat die of die gezegd of gedaan heeft en worden ook anderen besmet door die bitterheid. Er staat zelfs: zeer velen.

Die bitterheid heeft dan wortel geschoten in het hart en moet

met wortel en al er uitgetrokken worden.

Dat kan, als we er aan denken, wat God ons allemaal vergeven heeft in ons leven en dan rekenen wij de ander het kwade niet toe maar wij gaan hem of haar in ons hart zegenen.

16 Laat niemand een hoereerder zijn, of onverschillig als Esau, die voor één spijs zijn eerstgeboorterecht verkocht.

Ons eerstgeboorterecht is, dat wij als zonen van Hem geadopteerd zijn, maar we kunnen dit eerstgeboorterecht door onverschilligheid verkopen. Voor slechts één spijs verkocht Esau zijn eerstgeboorterecht.

Dat staat in Gen. 25:30 en verder. Hij verkocht zijn eerstgeboorterecht aan Jakob en van die onverschilligheid kreeg hij later berouw.

17 Want gij weet, dat hij later, toen hij toch de zegen wilde

erven, afgewezen werd, want toen vond hij geen plaats voor berouw, hoewel hij het onder tranen zocht.

Terug naar onze kernteksten uit Hebr. 13:1 en 2a

1 Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die voor ons ligt.

2a Laat ons oog daarbij alleen gericht zijn op Jezus.